

BIBLIOTHECA CARMELITANA,

Notis Criticis & Dissertationibus illustrata.

ARMELITARUM Ordo variis in Syriæ ac Palæstinæ Solitudinibus natus & commoratus, Rem Literariam diù latuit; quippè qui continuæ deliciis contemplationis, & assiduæ sensuum, cupiditatumque coërcitioni potissimùm deditus, unam Eremiticam gerebat vitam. E Syriâ autem à Saracenis pulsus, & in Europam vix translatus fuit, cùm ad munera sacra, & ecclesiastica onera sustinenda à Summis Pontificibus, aliisque Præsulibus vocatus est. Quæ quidem munia ad ritè obeunda pietas utilis, sed non sola necessaria, sanæ nisi & comes doctrinæ, quam in Academiis faciliùs acquirendam sibi proposuerunt Carmelitanæ Religionis Alumni. Indè illorum plurimi à Superioribus ad diversas Europæ Universitates, studii causâ, electè missi, qui & Gradus Academicos possent adipisci. Academica verò iis solùm concedebantur insignia Candidatis, qui continuis plurium annorum exercitationibus idonei ad docendum reperti fuissent. Iisdem Carmelitæ legibus adstricti, Academias frequentarunt, studio solerter incumbentes, solita subeuntes probamina, stadium percurrentes statutum; ut postquam Libros Sententiarum suâ pro industriâ palàm legissent, Sacrorumque Bibliorum sensum & interpretationem enuntiassent, Magisterii jure donarentur.

Doctrinali Laureâ ita decorati Carmelitæ, alios Alumnos, suis & in Cœnobiis ad studia deputatis, Sodales edocuerunt, qui Academicis plerumque gradibus minimè cohonestati, Posteros suis Scriptis ditarunt, sed raro promulgarunt. *Nam*, ut scribebat ad Reverendiss. Dom. Stephanum Poncherium, Senonensem Archiepiscopum, Fr. Joannes Rochus, Doctor Parisiensis, Carmelita: *Patrum nostrorum primarium videtur Institutum, benè agere, benè dicere, benéque scribere, sua tamen perpetuùm premere, & nequaquàm ostentare; ut Pater ille cœlestis, qui in abscondito videt, reponat quam paraverit mercedem.* Quod & prælibaverat Trithemius de Joanne Dusseldorpio, Carmelitâ Doctore, in Biblioth. Eccles. Cap. 960. dicens: *Dicitur multa scribere, sed celare.*

Multos & multa Doctores & doctos Carmelitas scripsisse indicant, non quæ à Barbaris & Saracenis combusta in Syriâ, Ægypto, Palæstinâ & Asiâ, non quæ ab Hæreticis in Galliâ, Belgio, Germaniâ, Angliâ, Sueciâ & Daniâ flammis tradita sunt; non quæ in forulis & angulis cum mucore, aut blattis & tineis decertant scripta illorum monumenta; sed hæ saltem, quas juri publico jam committi aggredimur, elucubrationes omni scientiarum genere oppletæ, atque ex omnium Carmeliticâ Nationum Societate collectæ. Collectio equidem hæc appellatur BIBLIOTHECA CARMELITANA, quia Carmelitarum tum Calceatorum tum Excalceatorum, sacrarumque Monialium Opera sive manuscripta, sive typis edita, quorum notitia ad nos pervenit, ex benignâ eruditorum Virorum non solùm domesticorum & religiosorum ope, sed etiam erogatâ ab exterorum & literatorum inquisitione, complectitur.

Notæ Criticæ versantur circà diversas Operum editiones, circà diversas Auctorum ætatem, fortunam & opiniones.

Dissertationes verò agunt fusiùs de rebus majoris momenti ad eos spectantibus.

Præfatio, studium Scientiarum in Semneis, Asceteriis, Monasteriis & Eremis perpetuum & continuum expendit. Præfationem sequitur, & Bibliothecam quam Index enucleabit multiplex, antecedit prævia *Dissertatio de Origine, Regulâ, Vestimento & Reformatione Ordinis Carmelitici.*

Bibliothecæ *Prospectum* exhibent inferioribus paginis articuli, quos ideò inter cæteros selegimus, quia nec breviores, nec fusiores extant. Alii etenim articuli, si paucis lineis continentur, alii plurimas paginas replent, ad quingentos & ampliùs Auctores suprà duo millia omnes simul numerandi.

OPus integrum in duos Tomos divisum, mille ducentas & ampliùs paginas duabus columnis exaratas continebit, Charta & Typi proposito exemplari persimiles. Charta quidem, cujus ad venustatem nihil deerit; Caracteres autem ad normam (ut loquuntur) *Cicero*, efformati. Totius pretii summa quatuor & viginti librarum Parisinarum erit pro quolibet Exemplari emendo.

A

I.

ÆGIDIUS FABER, *vulgò* DE SMEDT, Bruxellis natus, ibidem Carmelitanæ Militiæ nomen dedit; ubi post consueta Scholarum curricula, Doctor Theologus Lovaniensis, Matriculæ Universitatis inscriptus est anno 1468. adeò divinis & humanis Literis profecerat, ut cunctis non solùm charus, sed & venerabilis extiterit. Celeberrimus sui sæculi Ecclesiastes cùm esset, ut audiretur ipse concionaturus, loca omnia in subselliis occupabantur, & Templa replebantur auditoribus adstantibus erectis & intentis.

Et verò, quæ tria M. Tullius in Oratore desiderat, Lib. ad M. Brut. num. 13. *ut doceat, ut delectet, ut moveat;* ea summè Ægidius Faber Carmelita, Doctor Lovaniensis tenuit, sic, ut rem illustraret disserendo, & animos audientium devinciret voluptate, eos denique promoveret atque incitaret. Erat enim in eo, ut illis temporibus, eximia doctrina, divina memoria, summa cùm Sacræ tùm Prophanæ Historiæ cognitio; atque hæc omnia vitæ decorabat gravitas & integritas morum, atque conversationis sagacitas, quibus virtutum momentis nomen apud omnes celebre comparavit.

Tantam auctoritatem apud MAXIMILIANUM Imperatorem est assecutus, ut Cæsarea Majestas suis eum Consiliis adhiberet, & plurimis Carmelitana Cœnobia beneficiis afficeret; atque Bruxellense solemni etiam Equitum aurei Velleris inauguratione illustraret. Illustravit autem ipse suum & Ordinis nomen multis voluminibus, quæ scripsit ad annum usque 1506. quo Bruxellis defunctus sepulturam perhonorificam, eleganti Sarcophago tectus; ubi cernebatur effigies Viri sculpta. Quod honoris signum anno 1572. Hæretici sustulere, & ad profanos usus lapidem addixere: hujus Fratribus Cœnobii in exilium, ob Fidei defensionem, miserè actis. Scripta ejus referuntur à Trithemio & aliis Scriptoribus Bibliothecariis.

1. *Commentarii in Ruth, & Job.* Libr. 2.
2. *Commentarii in Evangelia & Epistolas D. Pauli* Lib. VIII. de quibus Commentariis mentionem habet Jacobus Lelong in *Bibliothecæ Sacræ tom.* 2. *pag.* 719. *Col.* 2. *A.*
3. *Commentarii in Magistrum Sententiarum* Lib. IV.
4. *Quæstiones ordinariæ.* 5. *Determinationes Theolog.*
6. *Orationes ad Clerum.* 7. *Sermones ad Populum.*
8. *De Testamento in Cruce.* 9. *Contrà Proprietarios.*
10. *De ortu Religionum.* 11. *Præcepta Vitæ Religiosæ.*
12. *Chronicon Ordinis sui.* 13. *Historia Brabantiæ Mss.* quæ citatur à Jacobo Lelong, in *Biblioth. Hist. Galliæ, pag.* 814. *num.* 15721.

Ægidium Fabri collaudant Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum.* Possevinus, *Tom.* I. *Apparatus Sacri, pag.* 14. Guillelmus Eisengrenius in *Catalogo testium veritatis.* Conradus Gesnerus in *Bibliothecâ Universali:* Ludovicus Guicciardinus in *Descriptione Civitatis Bruxellensis:* Cornelius Callidius, *Lib. de Scriptoribus illustribus.* Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis, pag.* 106. Andreas Valerius, & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ, pag.* 29. Aubertus Miræus in *Elogiis Belgicis.* Dictionarium Morerianum, verbo, *Fabri.* Dupinus *in Tab. univers. de Scriptor. Ecclesi. tom.* 1. *pag.* 910.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitanâ Bibliothecâ, paginâ* 2. *reversâ:* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris, pag.* 380. Augustinus Biscaretus *in Palmitibus Vineæ Carmeli:* Joannes-Baptista de Lezana, *tom.* 4. *Annalium, ad an.* 1506. *num.* 8. *pag.* 1019. Paulus ab omnibus Sanctis ad Caput 7. Auberti Miræi *de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag.* 211. Daniel à Virgine Mariâ *in Vineâ Carmeli, pag.* 511. *num.* 916. Idem *tom.* 2. *Speculi Carmelitani, pag.* 1106. *num.* 3923.

II.

ALBERTUS A S. ÆGIDIO, in seculo dictus ÆGIDIUS LEROY, Natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Patriâ Dolensis, quartus strictioris Observantiæ Professus in Carmelo Rhedonensi anno 1609. die 2. Junii, sub R. P. Philippo Thibault, Priore: unus è primis junioribus Provinciæ Carmelitis Turoniæ, qui studii causâ, anno exeunte 1616. FLEXIAM (ubi Cœnobium Carmeliticum anno 1629. erectum fuit) missi sunt, & beneficentiâ Nobilissimi Dom. DU ROCHE-PORTAL, Avi materni illustrissimorum Dominorum DE BRISSAC, ibi sustentati. Sacris Literis apprimè imbutus ALBERTUS, variisque disciplinis instructus, anno 1620. in Conventu Nannetensi nuper reformato Lector Theologiæ fuit institutus: sed ad altiora tendens, & graduum Academicorum cupidus, à suo Generali facultatem obtinuit, ut Lutetiam Parisiorum peteret, in Almâ Universitate studiis vacaturus; ubi Lauream quidem Doctoralem assecutus est, suam autem in Provinciam Turoniam difficiliorem expertus reditum, usque ad Capitulum Provinciale ANDEGAVI, die 23. Aprilis 1653. celebratum, in quo, habitâ ratione sententiæ à R^mo. Priore Generali ANTONIO PHILIPPINO latæ, ALBERTUS admittitur ad locum & vocem in dictâ Provinciâ; dummodò scripto renuntiet, omnibus & singulis juribus ac titulis sui Doctoratûs. Vir aliàs moribus venerandus, scientiæ divinæ indagator assiduus, decessit in Conventu SANCTÆ ANNÆ apud Aremoricos ALNETOTO, die 14. Novembris, anno 1670. Ejus Opera sunt Gallica & Latina:

1. *Oraison funebre du Roy Très-Chrétien Loüis XIII.* A Paris, 1643. *in-4°.*

2. *Paulus prædicans Resurrectionem Mortuorum;* Latinè. *Rhedonis, Typis Jacobi Dionysii.* 1654. *in-4°.* 1. *vol.* Epistola tamen dedicatoria Illustrissimo ac Reverendissimo DD. FERDINANDO DE NEUFVILLE, Episcopo Macloviensi, signatur die undecimâ Februarii, anno 1656.

Liber iste est *Explanatio Theologica Capitis decimi quinti, prioris Epistolæ B. Pauli ad Corinthios, adversùs Athæos,* quos adversùs Author octo præstare tentat, quæ difficultatem, ut ibi præfatur, & operam postulare videntur non mediocrem, ita ad mentem S. Pauli necessaria, ut vix eorum uno dempto aliquid certum possis ex eâ elicere.

Primum est, ut Textûs Græci & Latini phrasim, & vim loquendi ita exprimat ipse ALBERTUS; ut quoad ejus fieri potest, sermonis proprietate & nitore sensum assequatur.

Secundum, Ut si quæ discrepantia inter Textum Græcum & Latinum juxtà Vulgatam oboriatur Versionem, placidè & benignè attemperetur.

Tertium, Ut leni & facili nexu series Orationis, & rationum Apostoli devinciatur, nihilque coactum, dissonum, hiulcum appareat.

Quartum, Non solùm rationum momenta expenduntur, sed earum principia indicantur, suaviter tamen, & absque ullo strepitu, & interpolatione.

Quintum, Sensui Patrum accommodatè omnia digeruntur, quem delibat magis Author, quàm profundit in Paraphrasi, illum fusiùs prosecuturus in artificio Capitis quod Paraphrasi subjungitur.

Sextum, Designatur præcipuum quod in hoc capite probare contendit Apostolus argumentum; eóque omnes rationes & sententiæ ejus collineare ostenduntur in artificio Capitis, Sanctorum etiam adhibitis Patrum interpretationibus, quæ ad rem faciunt.

Septimum, Omnes rationes Apostoli hoc Capite sparsas colligit Interpres methodo Theologicâ, ut uno quasi oculorum conjectu vis & efficacia earum, ad Resurrectionem probandam cernatur; ipsaque ratio se Fidei subdere non gravetur, perspectis hinc indè viribus argumentorum, quæ plusquam triginta profert Apostolus.

Octavum denique, credibilitatem hujus articuli, quò cæteri nituntur, eam esse arbitratur ALBERTUS, quam nec Rhetorum, nec Philosophorum arguriæ evertere possint: cum ipsæ, quibus nos petunt, oppugnationes, vel flatu ipso dissipentur; undè constet Atheismum, qui hodiè multorum ingenia occupat, non solùm à Fide, sed à ratione deficere, specie tenùs ejus Sectatores esse homines, cætera pecudes.

Egregiam hanc elucubrationem & facundam explanationem qui viderint eruditi Viri, in sacrarum Scripturarum interpretationem, dignam quæ reponatur non abjicient. Authorem autem Virum Græcæ Latinæque Linguæ peritum agnoscunt Hugo à S. Francisco, Carmelita, in *Vitâ Philippi Thibault*, *Cap.* 10. 15. & 26. *pag.* 70. 119. & 197. Licinius à S. Scholasticâ, *in vitâ ejusdem Philippi Thibault*, *Cap.* 36. & 18. *pag.* 177. & 208. Daniel à Virgine Mariâ, *tom.* 2. *Speculi Carmelitani*, *pag.* 1088. *num.* 3825. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Brevi Encomio Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *Mss. pag.* 24. Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Personatâ*, *Mss. pag.* 10.

III.

ALEXANDER A S. FRANCISCO, Natione Italus, in sæculo dictus LÆLIUS UBALDINUS, LEONIS XI. Summi Pontificis ex Sorore Nepos, parentibus MARCO-ANTONIO UBALDINO, & LUCRETIA ex Comitibus GERARDESIÆ ex MEDICEA Familia, ad annum 1588. Romæ natus est decimo quinto Kalendas Novembris. Cum ibi philosophicis disciplinis imbueretur, Concionibus PETRI A MATRE DEI, & exemplo juvenis VINCENTII ex familiâ CRESCENTIORUM, nobilitate illustris, qui Carmelitarum Excalceatorum habitum anno 1604. assumpserat, permotus, in eodem S. MARIÆ DE SCALA dicto Monasterio admitti postulavit; & à jam memorato Petro vestitus fuit anno 1605. die primâ Aprilis, & eo tempore quo ejus Avunculus Summus Pontifex electus, adorationis solemnitate ad Altare S. PETRI honoratus fuit.

Emenso tyrocinii sui curriculo, cum admirabili spiritûs fervore, non minori alacritate ac pietate, per vota solemnia, hostiam se viventem Deo obtulit. Obedientiæ, paupertatis, pœnitentiæ, sui abnegationis, omniumque virtutum cultor eximius, anno 1614. missus Parisios, ut Novitios, ac juniores Fratres ad Instituti sui perfectionem promoveret, potens opere & sermone, doctrinâ & exemplo, tum ibi, tum posteà anno 1617. die 1. Aprilis, CHARENTONII, primævum Excalceati Carmeli spiritum, quo plenus erat, abundè communicavit.

Anno 1619. primo Galliæ Carmelitarum horum Capitulo Provinciali Definitor interfuit; & indè Romam petiit, Conventum S. MARIÆ DE SCALA Prior gubernaturus, ad quod officium electus fuerat in Capitulo Romano Provinciali, & ad primi socii munus in Capitulo Generali. Romanæ Provinciæ posteà Provincialis, dum Neapolitanum Conventum visitaret, à gravi, quâ opprimebatur, infirmitate quasi miraculosè sanatus est. Anno 1629. in Comitiis Generalibus annumeratus est inter Definitores Generales: sed non multò post in lethalem morbum incidit, de quo magnâ perfusus lætitiâ, cum Fratribus, qui aderant, Hymnum *Te Deum laudamus* alternatim cantans, votaque sua renovans, dicenti Dom. COCCINO Rotæ Decano, *In domum Domini ibimus*, respondit, *Lætantes*: ac paulò post Sacramentis munitus, purissimam Deo animam reddidit, non sine Sanctitatis opinione, die 19. Aprilis 1630.

Omnia ferè ejus Opera, *duobus Tomis in-4°.* prodiere Romæ, annis 1670. & 1671. curâ Philippi Mariæ à S. Paulo, Carmelitæ Excalceati, Congregationis Indicis Consultoris. Præcipua Latino idiomate sunt.

1. *Thesaurus Pauperum, ad thesaurisandos thesauros in Cœlo.* Lugduni, apud Claudium Dufour, anno 1633. *in-8°.* anteà prodierat Opus mirâ pietate refertum.
2. *De præsentiâ Dei.* 3. *Schola virtutum.* 4. *Horologium Animæ*, Italicè.
5. *Epistolæ* plures, tum Latinè, tum Italicè, antè & post Religionis ingressum scriptæ.
6. *Soliloquia Animæ* manuscripta, Charentonii composita, Parisiis asservata apud suos Sodales.
7. Ex Hispano in Italicum transtulit *Opera Ven. P. Joannis à Cruce*, cum ejusdem vitâ & annotationibus *Didaci à Jesu*. Romæ, 1637. *in-4°.* apud Franciscum Corbelleti.

Alexandrum à S. Francisco celebrant Ludovicus à S. Teresia *Lib.* 5. *Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ*, *Cap.* 23. *& seqq. Cap.* 97. *pag.* 77. *&* 253. quorum ipse testis fuit: Philippus à SS. Trinitate in *decore Carmeli Religiosi* 3. *parte*: Petrus à S. Andrea *tomo* 1. *Histor. General. Congregat. Carmelit. Excalceat. Ital. Lib.* 3. *Cap.* 42. *&* 43. Philippus Maria à S. Paulo in ejus vitâ, quam Libris quatuor distinctam, Romæ edi curavit, anno 1668. quibus accedunt alii Carmelitæ ex antiquiori Observantiâ Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Personatâ Mss. pag.* 13. Daniel à Virgine Maria *tomo* 2. *Speculi Carmelitani*, *pag.* 1051. *num.* 3638. & *pag.* 1127. *num.* 3961. Sed non omittenda *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *pag.* 2. *& seqq.*

IV.

BARTHOLOMÆUS PEYRO, cui patriam tam naturæ, quàm Religionis Carmelitanæ dedit PERPINIANUM, Doctor Theologus Parisiensis, assumitur primùm in Socium JOANNIS BALISTARII, Prioris Generalis, celebratis Comitiis apud Montem-Albanum, anno 1366. post triennium, anno scilicet 1369. dum Comitia celebrarentur in Monte Pessulano, ad munus Procuratoris Generalis totius Ordinis evehitur, atque in eodem munere confirmatur per Capitulum Generale Aquis-Sextiis, anno 1372. & rursùs in Comitiis Generalibus Podiensibus ann. 1375. Posthæc in Capitulo Generali Brugis, anno 1379. electus fuit primus Prior Provincialis Neapolitanæ Provinciæ, tunc erectæ.

Sub eodem tempore, excitato perniciosissimo omnium Schismate, URBANUM inter VI. & CLEMENTEM VII. huic, cum suis Hispanis & Gallis adhæsit BARTHOLOMÆUS noster, qui post varia discrimina factus est Episcopus ELNENSIS, seu HELENENSIS in Catalonia; cum jam Avenionem se recipiens, ibi testis fuisset examinatus in favorem CLEMENTII VII. Sic enim ex Registro Pontificio Romam Avenione translato hausit Illustriss. JOSEPH SUAREZ, Episcopus Vasionensis, qui Carmelitis id retulit. Constat autem hunc BARTHOLOMÆUM Elnensi Ecclesiæ præfuisse anno 1406. Scripsit,

1°. *Constitutiones annis* 1401. 402. 404. *&* 405.

2°. *Sermones de Sanctis*, *Lib.* 1. Quem laudat Nicolaus Antonius *Tom.* 2. *Bibliothecæ veteris Hispaniæ*, *pag.* 134. *num.* 51. Huic præiverunt Joannes-Baptista de Lezana, *Tom.* 4. *ad annum* 1379. & Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Carmelitanâ Mss. pag.* 43. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, *pag.* 329. & secutus est Daniel à Virgine Mariâ, *Tom.* 2. *Speculi Carmelitani*, *pag.* 914. *num.* 3177. *Gallia Christiana tom.* 6. *pag.* 1060. 1061. *&* 1062. *num.* LXVI. *&* LXVIII.

V.

CAROLUS CORNACCIOLUS, Mediolanensis Carmelita, parentes habuit SIMONEM CORNACCIOLUM, Militum Ductorem, atque ANDRONICAM MEDICEAM, ex Marchionibus MELECNANI, conjuges. Neapoli Philosophiam, Mediolani verò Theologiam suis Sodalibus tradidit. In hac eâdem Urbe, Patavii, Florentiæ, Romæ, atque alibi Apostolicum munus non sine ingenti nominis sui famâ, atque Christiani populi utilitate exercuit. Sacræ Theologiæ Magisterio & Doctoratu decoratus, Cœnobiis Mediolanensi, & Transpontino in Urbe præfuit. Provincialis Lombardiæ, atque Generalis Ordinis sui adlectus, amplissimæ dignitati prolusit : nam in Comitiis anno 1716. die 31. Maii celebratis Romæ, summo omnium consensu ad supremum Ordinis Carmelitici moderandum officium eligi meruit.

Mox in Archigymnasio Romano plures annos sacras Literas interpretatus, anno 1726. ad Bobiensis Ecclesiæ Cathedram assumptus fuit à Benedicto XIII. creditumque sibi populum verbo atque exemplo optimè gerere studuit. Diœcesi namque omni vigilanter lustratâ, Synodum habuit, in quâ salubribus Decretis conditis, gliscentes errores compescuit, & Plebis, Clerique mores reformavit. Vir fuit eruditionis non modicæ, quam summâ cum pietate conjunxit. Bibliothecam domui habuit selectissimam, quam simul cum ingenti pecuniæ summâ ultimis tabulis, intulit in Cœnobium S. Mariæ de Monte Carmelo Mediolanensi; ubi ejus imaginem ad grati animi significationem, ejusdem Monasterii Sodales collocarunt. Magnâ cum Sanctitatis famâ desideratus est anno 1737. die 17. Januarii. Ejus munificentiam in præfati Mediolanensis Cœnobii Bibliothecæ hac Inscriptione foribus præfixâ, testatam voluere Carmelitæ.

IN ROMANO ATHENÆO PROFESSOR,
LIBRIS ÆDEM SCIENTIIS LIBROS
PATRIÆ ET ORDINIS PALÆSTRAM
EREXIT, DICAVIT
REVERENDISS. P. M. CORNACCIOLI
GENERALIS EMERITUS
ANNO M. DCCXXII.

Scripsit 1. *Decreta Synodalia Bobiensis Diœcesis.* Mediolani, per Petrum-Antonium Frigerium, anno 1729. *in*-4°.

2. *Prolusiones de Scholasticâ Theologiâ*, habitas in Archigymnasio Romano, MSS. apud suos Sodales asservatas.

Laudatus est CAROLUS CORNACCIOLUS in *Funebri Oratione* de illo habitâ *Italicâ* ab Antonio-Francisco Abannio, Cathedralis Bobiensis Ecclesiæ Canonico Theologo : atque in *alterâ Latinâ* à Joachimo Maria Pontalti, ad publicam Parentationem in Mediolanensi Urbe celebratam : Utraque Oratio prodiit Mediolani, Typis Petri-Antonii Frigerii 1737. *in*-4°. Laudatur insuper à Philippo Argelato in *Bibliothecâ Scriptorum Mediolanensium, pag.* 471. *num.* 632. undè hæc excerpsimus.

VI.

HERMANNUS A S. NORBERTO, Natione Belga, Patriâ Edamensis, Carmelita Excalceatus, pietate & doctrinâ insignis; fuit Magister Novitiorum, Prior, Definitor Provincialis, Missionis Batavæ Vicarius Provincialis, obiit Lugduni Batavorum, die 3. Martii, anno 1686. Auctor est Operum inscriptorum,

1. *Cibus solidus Perfectorum, seu de Voto seraphico S. Teresiæ*, Latinè. Antuerpiæ, 1670. *in*-12.

2. *Via media Confessariorum*, Latinè. *Lovanii*, 1675. Item, *Coloniæ*, 1679. *in*-12.

3. *Confraternitas Filii Dei, paucis nota.* Flandricè. *Antuerpiæ*, 1679. *in*-12.

4. *De Institutione & Origine Maricolarum*, vulgò *Marollarum.* Coloniæ 1678. *in*-12.

5. *Religiosarum Legum Observantia*, sive *Sacrum Collyrium ad Legum sanctitatem intelligendam.* Coloniæ, 1681. *in*-24.

6. *Meditationes S. Teresiæ post sacram Communionem*, ex Hispano idiomate in versus Belgicos translatæ. *Coloniæ & Bruxellis, anno* 1678. *in*-8°.

Hermannum à S. Norberto laudant Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Carmelitanâ MSS. pag.* 145. Daniel à Virgine Mariâ, *Tomo* 2. *Speculi Carmelitani, pag.* 1129. *num.* 3964. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliothecâ Carmelitarum Discalceatorum, p.* 187.

VII.

INNOCENZA DELLA SS. INCARNATIONE, in sæculo CAMILLA BARBERINI nuncupata, Fratris URBANI VIII. Summi Pontificis Filia, Florentiæ nata, Carmelitanam Vestem induit anno ætatis suæ 15. & Christi 1613. die 27. Octobris, in Monasterio S. MARIÆ MAGDALENÆ DE PAZZI, ubi postquam Prioratum egisset, Urbanus VIII. eam assumpsit in Priorissam Monasterii, quod Romæ recèns extrui fecerat, sub titulo SS. INCARNATIONIS, vulgò dicti BARBERINNARUM. Indè ad fundationem Monasterii DI MONTE ROTANDO, distantis Româ XII. M. pass. in Sabinensi Diœcesi, perrexit, & in Urbem deinceps reversa, evolavit ad Cœlos anno Christi 1666. die 26. Martis, ætatis suæ 67. cum quinque mensibus & undecim diebus. Scripsit Italicè

Constitutiones, ex antiquis Carmelitanis & ex Sancti Francisci Salesii Statutis conflatas, paginis 610. contentas, & Romæ apud Angelum Bernabi editas anno 1658. *in*-8°.

De his loquens Eminentiss. Dom. Carolus Barberinus, S. R. E. Diaconus Cardinalis S. Cæsarii, Monasterii SS. Incarnationis Verbi Divini de Urbe, apud Sedem Apostolicam Protector, ait in *Bullario Carmelitarum, Tom.* 2. *pag.* 522.

» *Constitutiones* pro spirituali ac temporali regimine » Monasterii & Monialium *Sanctissimæ Incarnationis* » Verbi Divini Ordinis Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo, labore, atque studio R. M. INNOCENTIÆ » BARBERINÆ, prædicti Monasterii Fundatricis » compositas, elaboratas, atque in ordinem digestas, » earumdem Constitutionum seriem lectioni, examini, atque judicio probatorum Virorum demandavimus. Cum igitur horum fide digno testimonio » Nobis cognitum, compertumque sit illas . . . . . » Decretis Sacri Concilii Tridentini, & regularibus » ejusdem Ordinis antiquioribus Institutis nullatenùs » adversari, sed valdè consentaneas esse, & apprimè » accommodatas : Nos auctoritate Apostolicâ, quâ » fungimur, easdem Constitutiones ... confirmamus » & approbamus . . . In quorum fidem, &c. die 22. » Decembris, anno Dominicæ Incarnationis 1657.

AURELIANIS,
Apud FRANCISCUM ROUZEAU, ET MARTINUM COURET DE VILLENEUVE, Regis, & Serenissimi Aurelianensium Ducis Typographos & Bibliopolas. 1750.